

Det ærede Medlem Hr. P. Munch besværede sig i stærke Udtryk over nogle kritiske Ord, vi i de Konservatives og Venstres Beretning har anvendt om et Udtryk, der findes i den daværende Regerings Svar paa den tyske Note, nogle kritiske Bemærkninger, som vi har fremsat i Anledning af følgende Sætning i den danske Regerings Svar til Tyskland: „Danmark vil i intet Tilfælde slutte sig til Tysklands Modstandere.“ Maa jeg sige til det ærede Medlem, at vi har ikke kritiseret, at den daværende Regering anvendte disse Udtryk overfor den tyske Regering. Den Situation, hvori Danmark og den daværende danske Regering var i disse Dage, var af en saadan Art, at der ikke er nogen, der fristes til at spille bagklog, fordi en eller anden enkelt Vending i et Svar ikke just er, som man nu bagefter kunde ønske det. Vi har ikke kritiseret, at den danske Regerings Svar indeholdt disse Udtryk, men det, vi har paataalt, er, at Ministeriet ikke, samtidig med at det gav Meddelelsen om Indholdet af dette Svar, overfor de ansvarlige militære Myndigheder tilkendegav den Hensigt at være beredt til at give et tilsvarende Svar overfor den anden krigsførende Part, hvis der skulde komme noget Tilfælde, hvor der blev Anledning til at give et saadant Svar. Vi har endvidere — ikke i stærke Ord — paapeget, at der kunde være nogen Fare forbundet med ikke at gøre den anden krigsførende Regering bekendt med, at der fra den danske Regering var afgivet en saadan Erklæring overfor Tyskland. Efter vor Mening havde det ikke været af Vejen, om den danske forkert og ikke være Situation havde vist en lignende Aabenhed overfor England som den, man viste, den Gang der var Tale om Nedlægningen af Miner.

Det ærede Medlem talte i Forbindelse med sin Omtale af denne Sag om et Udtryk, som afdøde General Lütken, daværende Kaptajn Lütken, havde brugt overfor den tyske Generalstabschef, nemlig det endnu stærkere Udtryk, at vi vilde i givet Tilfælde gaa med Tyskland. Det ærede Medlem ved, at disse to Udtalelser, den danske Regerings officielle Svar til Tyskland og en uforbindende Ytring af en uansvarlig dansk Mand, aldeles ikke kan sammenstilles. Kaptajn Lütken var udsendt til Tyskland med den Mission at skulle orientere sig om, hvad Tyskerne mente om danske Forhold, hvilke Planer Tyskland havde overfor Danmark. Denne Opgave løste han paa en Maade, som jeg tror der fra alle Sider er Grund til at anerkende. At han under

disse Orienteringsforsøg har brugt en Ytring, som efter alles Mening herhjemme var højst uheldig, er en Sag for sig, men ingen dansk Minister er ansvarlig for, at han brugte en Ytring, som denne. Den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, havde ikke bemyndiget ham til at bruge denne Udtalelse, misbilligede den tværtimod. Det ærede Medlem siger, at han dementerede den ikke. Hvorledes skulde det være muligt for en ansvarlig dansk Minister at dementere en Udtalelse som denne overfor Tyskland? Hvis den daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Kirkeminister, havde prøvet paa at dementere denne Udtalelse, havde det været en Udæskning til Tyskland, en Anledning til fornyet tysk Mistænksomhed overfor Danmark, og det var ikke det, der var Opgaven i disse Aar. Jeg tror, det ærede Medlem og i det hele taget alle skulde give Afkald paa at benytte Lütken-Affæren til partipolitiske Angreb mod den højtærede nuværende Kirkeminister. Jeg ved meget godt, at man en Overgang havde store Forventninger om den partipolitiske Fordel, der kunde flyde af Lütken-Affæren; men jeg tror ogsaa, at Begivenhederne for længst har belært ærede Medlemmer om, at den ikke lader sig bruge dertil.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch paastod overfor den højtærede Forsvarsminister, at denne udførte Kunststykker i Retning af Fortolkninger af Forbundspagten. Jeg tror, at naar Talen er om Kunstfærdighed i Fortolkninger, maa vi fra vor Side sige: Det ærede Medlem først. Det ærede Medlem er en Mester i Fortolkning, og det er ikke underligt, Øvelse gør jo Mester, og det ærede Medlem har en stor Øvelse i Fortolkning af den Slags Spørgsmaal. Men jeg tror ikke, det er til megen Nytte at jonglere med Fortolkninger med Hensyn til Forbundspagten Forudsætninger; vi har i saa Henseende temmelig massive Kendsgerninger at holde os til.

Hvad Venstre har sagt om den Ting, er, at det i Forbundspagten forudsættes, at Landene opretholder en vis militær Styrke til Hævdelsen af den nationale Sikkerhed og til Varetagelse af mellemfolkelige Forpligtelser. At Landene opretholder en vis militær Styrke — det vil det ærede Medlem aldeles ikke kunne bestride —, det er en Forudsætning for Pagten. Men ogsaa vi opretholder en Art militær Styrke, kunde det ærede Medlem sige. Ja, det gør det ærede Medlem; men det, vi fra vor Side meget gerne vilde have, var, at det